

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 409

NGHIỆP CHƯỞNG LÀM SAO CÓ THỂ TIÊU ĐƯỢC?

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Ba ngày 12/01/2021.

Tạo nghiệp chính là tạo ác. Hành động của chúng ta đã làm ra, kết thành, gọi là nghiệp. Chúng ta có thể chuyển nghiệp. Nhiều người mong muốn tiêu nghiệp. Nghiệp không thể tiêu nhưng có thể chuyển đổi.

Ngài Liễu Phạm Tứ Huân đã làm ra tám gương để chúng ta học tập. Số mệnh của Ngài không có con, không có phước báu, không có công danh, không có tuổi thọ. Ngài nghe lời của Thiền sư Vân Cốc. Nhờ mỗi ngày đều làm việc thiện mà Ngài đã thay đổi vận mệnh, đỗ đạt, sinh 2 con trai, tuổi thọ dài lâu.

Nhiều người đi cầu Thần, cầu Phật để xin xỏ mà họ không biết rằng tích cực làm việc thiện sẽ giúp họ tích công bồi đức, việc xấu ác sẽ được đẩy lùi.

Hòa Thượng nói: “Phàm phu chúng ta từ sáng đến tối đều đang tạo nghiệp”.

Có 3 loại nghiệp:

Thiện nghiệp là những việc lợi ích cho chúng sinh.

Ác nghiệp là những việc lợi ích cho bản thân mình.

Vô ký nghiệp là những việc không thiện, không ác.

Ba độc tham, sân, si chính là từ trong nghiệp chướng mà ra. Gặp việc tốt, chúng ta trở nên tham ái, sinh tâm ưu thích vừa lòng với thuận cảnh. Gặp việc xấu ác, chúng ta sinh tâm sân hận, chán ghét nghịch cảnh.

Trong 5 giới nhà Phật, có người nói: “*Không nói dối khó quá! Con không làm được*”. **Phật dạy chúng ta đừng làm cho người những việc mà chính mình không thích.** Những điều đó không phải là giới cấm.

Có người nói rằng: “*Buôn bán thì phải nói dối, làm nghề biển thì phải sát sanh*”. Đây là lời nói tạo ác nghiệp. Chính họ phải gánh lấy nhân quả khi nói như vậy. Ngày nay, chỉ cần được lợi thì người ta làm gì cũng được, miễn là đem tiền đến cho họ. Việc này vô cùng nguy hiểm.

Trong nhà Phật, tất cả những việc làm ra đều phải là tịnh tài, tịnh lực, tịnh tâm. Chúng ta không thể lấy tiền đi lừa gạt người khác để làm từ thiện, không thể lấy tiền làm việc xấu ác để làm từ thiện.

Một cụ già đang phiền não vì có người khác nợ tiền của cụ, cụ muốn đòi lại số tiền đó để đi làm từ thiện. Đây là roi vào phân biệt chấp trước. Thầy Vọng Tây khuyên cụ buông xả, tặng luôn họ số tiền đó, đây chính là từ thiện.

Hòa Thượng nói: “*Bạn chậm một ngày thành tựu thì chúng sinh thêm một ngày đau khổ*”.

Nếu chúng ra giáo dục chuyển mê thành ngộ, giáo dục chuyển phàm thành Thánh, giáo dục đoạn ác tu thiện, nếu chúng ta làm tốt những công tác giáo dục này thì chắc chắn họ sẽ thay đổi bởi vì ngộ tánh của con người rất cao. Tất ra đều do giáo dục mà ra.

Nhiều người đã từng làm ra những việc đại xấu ác nhưng sau khi tiếp nhận giáo dục thì họ được khai ngộ. Vấn đề ở chỗ họ không có cơ hội tiếp nhận giáo dục Phật Đà, giáo dục Thánh Hiền. Chúng ta là những người học Phật, học đạo đức Thánh Hiền, những việc mà chúng ta đang làm hàng ngày chính là giáo dục thân giáo. Người ta nhìn vào liền nói: “*Người học Phật có khác! Người học đạo đức Thánh Hiền có khác!*”. Họ có thể âm thầm học theo. Việc này tôi thấy rất dễ. Vấn đề là chúng ta chưa làm ra tấm gương tốt để họ nhìn vào mà học tập.

Có người hàng xóm được Thầy thường xuyên đưa tiền đi phóng sanh. Có người thường được Thầy đưa tiền để phát tặng cho người nghèo. Họ trở thành người học Phật lúc nào không biết. Khi họ làm việc thiện, Thầy rất vui!

Chúng ta làm ra tấm gương để họ học tập. Đời sống của người học Phật, học Thánh Hiền rất vui. Khi họ nhìn thấy thì vô hình trung họ đã được giáo dục. Khi chúng ta mang điều tốt đến cho người khác thì chắc chắn họ hoan hỉ.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta cứ tặng quà cho họ, tặng càng nhiều thì họ càng vui thích*”.

Quả báo của nghiệp vô ký là ngu si. Chúng ta ngày ngày đang tạo nghiệp THAM – SÂN – SI. Vậy làm thế nào để tiêu nghiệp chướng?

Nghiệp là thói quen, tập khí mà chúng ta tạo tác. Gặp tham thì tham, gặp sân thì sân. Chúng ta đung vào thứ gì thì thứ đó trở dậy. Chúng ta chìm đắm trong tài, sắc, danh, thực, thù. Đây là đang tạo nghiệp. Chúng ta bị sai khiến bởi tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn. Phật Bồ Tát chủ động, không bị dính mắc.

Mấy ngày nay, khi Thầy ra Hà Nội, thời tiết rất giá lạnh. Theo thói quen, cứ 3h sáng là Thầy thức giấc và rất tinh táo. Đó là một thói quen đã hình thành từ nhiều năm nay.

Có người nói: “*Lấy công chuộc tội*”. Họ một mặt tạo tội, một mặt tạo phước. Đây là quan niệm sai lầm. Tội mà đến trước thì phải gánh lấy tội. Phước mà đến trước thì sẽ được hưởng phước. Không thể lập công chuộc tội. Có người ném gạo ra ngoài trắng xóa mặt đất để mong được xóa tội. Thầy nói: “*Nếu làm như vậy mà tiêu được nghiệp thì tôi cũng ném được một tấn gạo!*”

Vâng làm các việc thiện. Không làm các việc ác. Chúng ta tích cực làm thiện thì tự nhiên nghiệp sẽ chuyển đổi. Những việc tổn hại chúng sanh, tổn hại cộng đồng xã hội thì chúng ta không làm. Những việc lợi ích cho chúng sanh, lợi ích cộng đồng xã hội thì chúng ta tích cực làm.

Phật Bồ Tát không tổn hại cây cỏ. Chúng ta thì tùy tiện dẫm đạp lên cỏ để đi lối tắt cho nhanh.

Hòa Thượng vốn là trong mệnh không tuổi thọ, không phước báu. Hồi 45 tuổi, Ngài bị một trận bệnh nặng tưởng không qua khỏi. Nhưng Ngài đã thay đổi vận mệnh của mình. Có người ngạc nhiên vì nếu xem theo số mệnh định sẵn thì đến nay Ngài không còn sống, nhưng năm nay Ngài đã 96 tuổi và vẫn đang tiếp tục làm ra biểu pháp tuyệt vời cho chúng sanh.

Nhà Phật dạy: *“Cảnh tùy tâm chuyển”, “Y báo tùy theo chánh báo chuyển”*. Chúng ta hãy làm một cuộc cách mạng thay đổi vận mệnh của chính mình. Thầy Vọng Tây học Phật tính đến hôm nay tạm tính là 15 năm. Đây là cả một kỳ tích, cả một sự chuyển đổi mà Thầy không thể tưởng tượng được. Tất cả những gì Thầy có đều đến một cách tình cờ, như một sự an bài của Phật Bồ Tát. Ở Đà Lạt, nhìn cơ ngơi của Thầy, người ngoài tưởng Thầy là đại gia. Từ khi học Phật, tiếp nhận lời dạy của Hòa Thượng, Thầy luôn nỗ lực đem giáo hóa đến với mọi người. Cuộc sống của bản thân, Thầy không hề lo nghĩ tới nhưng mọi thứ tự nhiên dần dần tốt lên.

Con gái của Thầy trước đây có thời gian từng nghỉ học, bỏ học, rồi tự đi học thiết kế game. Thầy nói với con gái rằng: *“Con đi theo con đường của ba chọn thì ba chịu trách nhiệm. Con đi theo con đường của con chọn thì con tự chịu trách nhiệm. Khi thất bại, con đừng bao giờ nghĩ đến chuyện ra cầu Sài Gòn mà hãy tìm về với Ba!”*. Một hôm, con gái ân cần mời Thầy ăn sáng và xin làm nhân viên của Hệ thống Giáo dục Khai Minh Đức. Đây là sự chuyển nghiệp.

Thầy đã để cho hai con tự sống, tự sinh hoạt trong suốt 5- 7 năm qua. Thầy coi con mình như con của những người khác, tất cả đều bình đẳng, không hơn không kém. Thầy đã từng có suy nghĩ: *“Làm gì có chuyện cả đời đi mưu cầu hạnh phúc cho người khác mà mình lại không nhận được quả ngọt!”*

Chúng ta có chân thật làm hay không? Khi tâm của mình chuyển đổi thì hoàn cảnh xung quanh mình sẽ tự nhiên chuyển đổi theo. Mình xấu thì con mình cũng xấu. Một lần Thầy đi giảng ở Cần Thơ, có người hỏi Thầy: *“Tại sao con tu mãi nhưng con của con vẫn không ngoan?”*. Thầy trả lời: *“Cô như thế nào thì con của cô sẽ y hệt như thế đó”*. Chúng ta có thật tu hay không, hay là chỉ làm cho dễ coi, vẫn đầy đủ năm dục sáu trần, danh vọng lợi dưỡng...?

Có câu chuyện thật kể về một trận động đất đi ngang qua nhà của một người đại thiện thì rẽ làm hai nhánh, sau đó đường nứt chập lại và đi tiếp. Có câu chuyện thật kể về một toán trộm đến ăn trộm của cả làng nhưng lại không ăn trộm một gia đình đại thiện. Có vị thần đã che chở ngôi nhà đó, khiến toán trộm không nhìn thấy họ.

Hòa Thượng dạy: *“Nhân quả có sẵn đầy đủ như những hạt giống. Muốn hạt giống đơm hoa kết trái thì phải gặp duyên. Chúng ta muốn chuyển nghiệp thì ngay trong cuộc đời này, chúng ta đoạn ác tu thiện thì nhân ác không có cơ hội sanh khởi. Chúng ta nỗ lực đoạn ác tu thiện thì quả thiện sẽ đơm hoa kết trái”*.

Chúng ta không tranh giành với người khác thì không phiền não. Thế gian họ đi tranh giành. Hai bên cùng tranh giành thì thành đấu tranh. Hai bên cùng đấu tranh thì thành chiến tranh. Nếu chúng ta khởi tâm động niệm đều là tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng mà không khổ mới lạ. Nếu chúng ta không làm theo lời giáo huấn của Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền mà không khổ thì mới lạ.

Sợ thiệt thòi chính là phiền não. Chúng ta không sợ phiền não, chấp nhận thiệt thòi, tình nguyện hoan hỷ là người thiệt thòi. Thật ra như vậy không bao giờ thiệt thòi. Chúng ta đã tiếp nhận giáo huấn của Phật Bồ Tát, Cổ Thánh Tiên Hiền thì phải thật làm, sẽ không thiệt thòi, không phiền não, không khổ đau. Tất cả những gì mình làm nếu cường cầu thì phiền não. Nếu họ tranh giành thì chúng ta nhường cho họ, coi như chúng ta đã làm xong nhiệm vụ.

Giáo học Phật pháp, giáo dục Thánh Hiền bị mai một. Giáo dục xã hội bị mai một. Giáo dục nhà trường bị mai một. Giáo dục gia đình bị mai một. Nếu làm theo tập khí, thói quen của mình thì chắc chắn phiền não. Thói quen tham ăn, tham ngủ, tham danh vọng lợi dưỡng... khiến chúng ta phiền não, không thể chuyển đổi nghiệp chướng.

Nếu muốn làm Phật Bồ Tát thì đừng làm việc của chúng sanh. Có Phật tử hôm qua gọi điện cho Thầy từ nước ngoài, nói rằng: “*Thưa Thầy, có người nói con đi thọ giới Bồ Tát*”. Phải gieo nhân Bồ Tát thì sẽ được làm Bồ Tát. Việc thọ giới Bồ Tát là để phát tâm học Phật Bồ Tát, chứ không phải là thọ giới xong thì trở thành Bồ Tát. Bồ Tát hàng ngày khởi tâm động niệm đều làm vì lợi ích chúng sanh.

CHIA SẺ THỰC TẾ:

- Chúng ta hôm nay học làm thế nào để chuyển nghiệp, không phải là không thể làm được. Làm chủ được nghiệp thì làm chủ được vận mạng của mình.
- Có người nói rằng quy y nhiều rất tốt. Thật ra, đứng trước ngã ba, ngã tư, ngã năm, ngã sáu, ngã bảy thì chúng ta không biết phải đi đường nào.
- Hòa Thượng nói: “*Chúng sanh ngày nay thích nghe gạt, không thích nghe khuyên*”.
- Có người tham những việc không cần thiết phải tham.
- Khi nói về Tịnh Độ, đạo đức Thánh Hiền, lời nói của Thầy trước sau như một nên mới có tác dụng với mọi người.
- Đời sống của người học Phật phải là một chuẩn mực để mọi người nhìn vào.
- Thầy dạy tiếng Hán của Thầy Vọng Tây Thầy không thọ giới Bồ Tát nhưng Ngài chính là Bồ Tát. Trước khi ra đi, Ngài đã để lại bốn câu:

“Đừng tu gian tu dối

Đừng tu lợi tu danh

Đừng tu dục tu tình

Đừng tu quanh tu quẹo”

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!